

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-8752
Den 25. juni 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1431 (MOF alm. del) stillet 3. juni efter ønske fra René Christensen (DF).

Spørgsmål nr. 1431

”Det fremgår af samlenotat om Kommissionens forslag til forordning vedrørende batterier og udtjente batterier (MOF alm. del – bilag 598), at medlemslandene skal udpege en myndighed, der kan bemyndige institutioner til at vurdere, om et batteri overholder de stillede krav. Vil ministeren redegøre for, hvordan denne vurdering vil foregå i praksis, herunder hvordan det sikres, at alle batterier i Danmark lever op til kravene, inklusive batterier i produkter, der købes over internettet og importeres fra f.eks. Kina?”

Svar

For så vidt angår bemyndigelse af institutioner til at vurdere overensstemmelse med forordningens krav har jeg sendt spørgsmålet videre til Erhvervsministeriet, som har svaret følgende:

”Systemet med en myndighed, der bemyndiger en uafhængig institution eller virksomhed til fx at vurdere et produkt, til at udstede et certifikat eller lignende, kendes fra en række andre fagområder. Denne type ordning tjener til at sikre en uvildig produktkontrol, certificering, eller lignende af produkter eller tjenesteydelser, som markedsføres i Danmark.

I Danmark foregår det ved, at DANAK, Danmarks Akkrediteringsinstitut, akkrediterer (godkender) denne institution eller virksomhed, som så kan udføre den uvildige tredjepartskontrol med et givent produkt, installation, tjenesteydelse eller som kan certificere en virksomhed eller dennes produkter.

Forudsætningen for denne akkreditering er, at institutionen eller virksomheden lever op til en række specifikke faglige krav, som varierer fra fagområde til fagområde. Desuden skal virksomheden have indført en række procedurer i deres kvalitetsledelsessystem til håndtering af hele processen, som dokumenterer virksomhedens evne til at varetage deres opgave på en god og professionel måde. DANAK auditerer regelmæssigt virksomheden, både på hovedkontoret og ved markbesøg, for at sikre at virksomheden på alle måder lever op til deres forpligtelser. Ved afvigelser, som ikke rettes op, vil akkrediteringen bortfalde.

Sikkerhedsstyrelsen har som myndighed for akkreditering det overordnede ansvar for at føre tilsyn med, at DANAK lever op til sine forpligtelser som nationalt akkrediteringsorgan, mens den ansvarlige myndighed for fagområdet er ansvarlig for at udpege de relevante organer, være klageinstans for deres afgørelser og i sidste ende tilbagetrække en bemyndigelse, hvis ikke tredjeparten lever op til sine forpligtelser. Myndighedsopgaven omfatter også ofte decideret markedsovervågning af relevante produkter, tjenesteydelser mv., hvor produkter udtages, undersøges og evt. testes.”

Yderligere kan jeg oplyse, at det altid er producentens eller importørens ansvar at sikre, at batterierne lever op til gældende regler. Producenter, der er placeret uden for EU, må kun markedsføre batterier i EU, hvis de har udpeget en bemyndiget repræsentant. Denne repræsentant kan udføre en række opgaver på vegne af producenten herunder som minimum at bekræfte rigtigheden af den overensstemmelsesdeklaration samt teknisk dokumentation, som producenten skal udfylde.

Forslaget vil medføre, at batteriforordningen vil blive omfattet af markedsovervågningsforordningens bestemmelser. Det betyder bl.a., at markedsovervågningsmyndighederne i tilfælde, hvor der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, kan påbyde ejeren af en hjemmeside at ændre eller fjerne indhold på hjemmesiden, hvor der henvises til et produkt, der ikke overholder de gældende krav.

Da forslaget stadig er under forhandling er der endnu ikke taget endelig stilling til, hvilken eller hvilke myndigheder i Danmark, der skal stå for markedsovervågningen af området samt omfanget af kontrolindsatsen. Det gør sig dermed også gældende for batterier, som bliver importeret fra tredjelande som fx Kina.

Således skal der tages stilling til, hvordan tredjepartskontrollen skal udføres i praksis og hvem der skal udføre den. Blandt de områder, hvor det forventes, at der skal udføres kontrol er batteriernes CO₂-aftryk, andel af genanvendte materialer og såkaldt due diligence (rettidig omhu) i forsyningskæden, hvor producenter skal redegøre for forskellige sociale og miljømæssige aspekter i batteriernes værdikæde.

Det formodes på nuværende tidspunkt, at tredjepartskontrollen vil blive baseret på gennemgang af producenternes dokumentation og procedurer samt eventuelt supplerende tests.

Lea Wermelin

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen